

דברי הכפר

ה כ כ ה ע י נ י נ י ם

- * מה נשמע ? / המערכת
- * משלחן המערכת / העורך
- * "מפה ומשם" או "מה נשמע?" / אילן
- * מכתב מגילה וציון / גילה וציון
- * מפח הזבל / עודד
- * בעיניני "חינוך" / רמה ש.
- * בנינו לבין עצמנו / אריק
- * האדם האנרכי / דודו
- * ספור ממלואים / ג'ורג' נאי
- * האטיקה המקצועית / דוד א.
- * פולמוס בעיניני רכב / בת שבע - קולין
- * לחובבי צמחי בית / יניב ב - י
- * יהודית וויטהם ויהודית ברק - יחי ההבדל הקטן.
- * ענף ההלבשה והאספה / בתיה ר.
- * הודעות: ריכוז קניות, חטרות נשים, חוג תפירה
חבורת הזמר.
- * מזל טוב - ימי הולדת ונישואין

מס" 658
י"א בניסן תש"מ
28.3.80
כפר הנשיא

כאשולחן הברכה

* מסתבר שכתובת שטו ופרעונו הם שני דברים שונים זה מזה - מכל מקום, כל אותם דברים יפים על מדפיסה קבועה. ~~כאשר~~ חסיים שרותה בצה"ל היו דיבורים בעלמה, שטר ללא כיסוי. ברצוני לפנות משלחן זה אל הנוגעים בדבר: "דברי הכפר" מופיע מעל 10 שנים ושום "תרגיל" בירוקראטי לא ימנע ממנו מלהמשיך להופיע.

אחם האמורים לטפל בנושא זה - דעו כי הענין יעלה, ויעלה שוב עד שתחליטו כי כדאי בכל זאת לטפל בענין. ולו רק למניעת כאב ראש.

* ישיבת המערכת הפתוחה שהתקיימה לפני שבועיים לא משכה קהל שיא ולקחים ילמדו בהתאם.

החקימה שיחה חופשית למדי כשנגענו בנקודות הרגילות. הבעיה הטכנית (ראה לעייל)

הסכמנו עקרונית שדרוש, פרט למדפיסה, מישהו שיעבור על החומר לפני ההדפסה וכך מישהו שיבצע את ההגהה לאחר ההדפסה, הבעיה היא, כאמור, טכנית גרידא.

נגענו בענין הצנזורה ומסתבר שמאז שאין צנזורה ב"דברי הכפר" החברים פשוט לא כותבים דברים "לא-יפים" (לדעתנו כמובן). אנו נגשים לחבר זה או אחר ומעירים לו על איזו מילה שנראית לנו לא במקום או נחתה ארוכה מידי אך עומדים על כך שכל שינוי, קיצור, דחיה וכו' יעשה בהסכמת כל המאמר

דשנו שוב בענין "השער" : החלט רק, להמשיך ולנסות צורות שונות של שער לעלון ולהמשיך לחפש תגובות שיראו לנו כיוון כלשהו - חודה מראש על שיתוף הפעולה!

"מה נשמע" ? - הילד הסורר של העלון - העלחה הדעה ויש להפריד בין המדע האנפורמטיבי היבש לבין פרשנות הכותב: הפרשנות ו"מה לדעתך נשמע?" לא היוו בעיה הטור ימשיך להתקיים בצורה זו או אחרת.

החדשות כן מהוות בעיה מאחר ולא נמצא מישהו שמעונין בכך.

העלה מצורך במידע עובדתי ועל כך אנו רואים לנכון לפרסם כאן בקשה:-

במידה ויש מישהו שמעונין לקחת על עצמו (או רצוני יותר, על עצמם) את איסוף ומסירת חדשות השבוע - יועילו נא להתקשר למערכת לצרכי תאום פעולה.

המשך...

המשך "משלחן המערכת"

לסיכום: העלון היה וימשיך להיות בבואה נאמנה ככל האפשר של אלה שיכתבו אליו
אז מה איתך?!

* עקב עונת הזריעה בחולה יערך עלון זה ע"י עודד א. עד להודעה חדשה.

* עקב אותה סיבה בדיוק יעבור סידור התחבורה לידי....? (נא להפסיק לדפוק אצלי בדלת הבית - תודה.)

* אחרון אחרון חביב - כידוע נצחה קבוצת הראגבי את קבוצת ירושליים ב' 10:44 ובכך זכינו באליפות הבית השני. עקב השתתפות הכתבים במשחק לא נכתב דבר על המשחק עצמו - פרשנות אצל ג'רמי.
הספור המלא על הראגבי בכפר הנשיא יופיע לאחר טורניר הילדים בשבת (מחר) וטורניר הבוגרים ב- 12/4.

להת' לאחר הזריעה - דוד א.

חבורת "הזמר מודיעה"

שלחם לב, בורדאי שהפסקנו להנחות את השירה בקבלות שבת. ובכן, הפסקה זו היא זמנית. בכוונתנו "למלא את המצברים" ולחזור אל מקומנו הקבוע מחת לשעון.

ברצוננו להסביר שוב שאין בכוונתנו להיות סולנים אלא לעיתים רחוקות בלבד. מטרתנו היתה ונשארה לעזור למתרגנים ולקהל של קבלת השבת, כדי שזו תהיה יותר מסודרת ומהנה.

בזמן האחרון, הרגשנו שאיננו משיגים מטרה זו, והקהל איננו משתתף במידה מספקת. לכן, אנו נמצאים בפסק זמן, מתכוונים ומחפשים דרכים חדשות. אולי החברים גם יתגעגעו אלינו קצת ויקבלו את חידוש פעולתנו ברצון ובהשתתפות מלאה יותר.

כשנחזור נודיע, ועד אז: להתראות בקבלות השבת.

חבורת הזמר.

שלום לכולם!

אתמול היה ראש חודש ניסן, שהוא "ראש חדשים - ראשון הוא לכם להודשי השנה" (שמות
ניסן - מלשון נס; וכן חודש האביב = אב' החודשים כולם).

לקראת פסח הבא עלינו לטובה - רצינו לשתף אתכם קצת מכל המלא משמעות ותוכן
ועומק - בחג מופלא זה, חג חרותנו!!..... שעם ישראל נוצר מתוך חירות, מתוך
יציאה מעבדות; כמו עובר במעי אימו שעד שאינו יוצא לחיים - הוא תלוי, וחסר
עצמאות - וכשהוא יוצא לאויר העולם - הוא קיים בזכות עצמו, ועם ישראל שיצא מכור
הברזל של העבדות הקשה ביותר, שבדרך הטבע לא היה ניתן להשתחרר ממנה - כך יצאנו
לחרות - הגדולה והאמיתית.

"יוצאים ביד רמה" - בזמן הווה - כל הזמן משתחררים ישראל יותר ויותר + מעבדות
פיזית רוחנית, חמרית וכו' - לקראת הגאולה.

.... שאין כמעט מצוה שלא מוזכר בה "זכר ליציאת מצריים" - והדברה הראשונה
"אנכי ה' אלקיך - אשר הוצאתיך מארץ מצריים" - ולא "שבראתי עולם" וכדומה.
על שום מה?

כי ע"י נפלאות הבורא בדרך על טיבעית במכות מצריים - למדו ישראל להכיר בו -
ולהגיע לדרגת הבחירה בבורא וקבלת עול מלכותו - שזאת התורה.
לכן משמשת יציאת מצריים - כמעשה בראשית מחודש, כי אפילו כמעשה בראשית לא נכח
האדם בנפלאות הבריאה - כי היה אחרוני הנבראים.

..... וישנן שלוש מיצוות עיקריות - הפסח, המצה והמרור.

הפסח - מבטא את הבחירה בבורא - ע"י שנוי הטבע בעשרת המכות - שהגיעו לשיאן
במכת הבכורות, והזעקתם של ישראל לשחוט כבשים - שהיו האלילים של
המצרים - למען קרבן הפסח.

המצה - מבטא את הבחירה בתורה - שנחפזו לצאת ממצריים לקבלת התורה ולא הספיק
בציקם להחמיץ.

המרור - מבטא את הבחירה בישראל - מתוך העבדות והמרירות של השיעבוד - ע"י
כך ניסו המצרים לסכל כל אפשרות להתהוות והווצרות של עם שלם.

עוד רבות הניסחויות והנפלאות שחג פסח בא - מידו שנה בשנה - להורות ולהזכיר לנו -
ולא מן הסתם אנו שרים בהתלהבות "אחד מי יודע" ו"אל בנה ביתך בקרוב"... כי זהו
העיקר, השרש, היסוד ותמהני אם אנחנו באמת מעבירים ערב מלם, מפואר ומהודר - מבלי
להביט היטב במילים שאנו אומרים ושרים... מבלי להתייחס בפנימיות אליהם וגם מבלי להבין
הכל - אך איכשהו בפנים להתכוון אליהם, לשייך אותם אל כל פרט ופרט ואל כלל היום -
שבכל פינה נדחת בעולם כולו - אומרים ושרים ואוכלים - באותו ערב - את אותם הדברים....
לא מן הסתם.

אז - פסח שמח לכל בית כפר הנשיא, עם קצת יותר שייכות וקשר
לכל דגמור ומדובר ונעשה - בליל הסדר הגדול של עם ישראל.
חג אביב - שהרי אז גם התחלנו לפרוח, להוציא ניצנים ראשונים.
וחג הגאולה - במהרה בימינו.

להתראות גילה וציון

מפת הזבל

האביב לא מגיע, אך פסח כנראה כן. הגשם הפתאומי, הפתיע את כולנו באמצע מבצע העלאת בגדי החורף והורדת בגדי הקיץ. המצב ידחה בשבועיים. ואם מדברים על פסח, אפשר אולי להעלות את השאלה ההיסטורית, מה הקשר בין אכילת מצות ו"יציאת מצרים" (פתרון במערכת).

בני כיתת הירדן שמתקשים להקלט במסגרת הצבאית הנוקשה, זוכים לחופשות התאקלמות בבית, ומבלים, מי באילוף וזים ומי בריפוי אותה מחלה איומה וחשוכת מרפא הידועה בתור "תסמונת חולי ההגה".

החקנאטי בידידי הפובליציסטים, שמיד מארחים כתבי חוץ במדוריהם, ולכן גם "פח הזבל" יארח. והפעם אישיות סודית. שזהותה חסויה. רק מרמז נומר, שהוא ערך פעם עיתון מחתרתי סנסציוני ואולי הדו-חמשיר הבא יאמר הכל....

ואנצור חוי מהולל
היזב העו ת' היכל
חיל הובז עקשת
עלכו ביר הנוקשת
מבוץ ת' קיקיף ובכלל

בחצו שנפחור בברך
נעכה נטה רק בערך
למכשכו לבילוח
נועם יש נחירות
הוביד אתהע מועד בפרך

זכות הדיבור לעמיתי

פתיים קטנים פתחים גדולים

* "זבל, זבל לך אני אוהב אותך..." שר החול איפתות רזה ורעוע ביום שלישי שעבר לשקית אטפה ורודה ודחוסה.

ובארץ הקודש שהכל נלקח בה בצורה אישית, נשמע השבוע בח"א: נהג, אתה מגיע לפתח תקוה?

- תגידי לי גברת, כמו מה אני נראה לך, הא?

* אדון מלחי (שכונן חירה ת"א) מראשוני חלוצי הזבל העברי הציע השבוע לארגון "אמנסטי" להכריז על ים המלח כשמורה בינלאומית. המקום, לשענתו, הוא היחידי בעולם שבו עדין הבנאדם יכול להיות ב-DOWN ובכול זאת לצוף...

* מהעיתונות: בטובא נעצרו בשבוע שעבר ארבעה על מחשקי קלפים, ובכפר הנשיא שלושה בני משק וסני כלבים בעוון שוטטות... הובא לדיון במזכירות, לא לקבל לחברות בני משק לא יהודים...

* והשנה היא שנת החתול ובוועדה הבינלאומית של הולכי על ארבע הנ"ל הוחלט להעניק לאריק שרון אזרחות כבוד בעקבות ה... המסיר בהמשותף לשרון ולחתול מתל חי, הוא שלשניהם ראש מביטון ויכול ממלט...

ערך וליקט פחימה.

האפיקה הנזקצזועית

-5-

אריק, אותה שיחה שהזכרת בטור שלך מלפני שבועיים ואשר התנהלה בנינו במסעדה-הכי-פופולארית-בכפר הנשיא, שברה את כל הקודים המוסריים של ה"מקצוע".

נצלת את המצב המגוחך של הצאי-אמת והשתמשת בקסעי דברים שנראו לך, כדי לבצר את עמדתך ודעותיך... לקעקע ברעיונות שא-נם נראים לך... להעמיד באור מגוחך את שאינך מסוגל לעכל... ולהחליק בצורה אלגנטית, על פני חורים בתאוריות שלך.

מאחר ושבחת את מה שנראה בעיני כאפיקה מקצועית, ארשה לעצמי לעבור על כלל פרטי משלי האומר "לא לכתוב אישית בעלון חברתי" ואעשה לי יוצא מן הכלל לגבך:

אחדים מהאלמנטים הבסיסיים בפוליטיקה הם חוסר-יושר, עוות-האמת, שקר, לבנים, ושמוש בחלקים מתאימים מדברי אחרים בהתאם לצורך.

כמאמרך אריק, גיליתי אלמנטים רבים כאלה ובעיקר האחרון שבהם. אם ברצונך להיות עיתונאי מקצועי ולאמר את ~~האמת~~ כשכל-האמצעים-כשרים לשם-כך - בבקשה! אין מי שימנע בערך בעלון זה - וודאי לא העורך הנוכחי. אולם אז יחסי התקשורת שלנו יהיו מבוססים על כח (פסיכולוגי כמובן) והחזק יותר יזכה בשלל רב יותר - אנשים רבים יותר ישמעו יקראו ואולי גם יקבלו את דבריו. אם רצונך בקהל גדול של קוראים אז אתה הולך בדרך הנכונה (מקווה שלא - אך חושש שכן). כדברייך "לבלם יש מסננת : שומעים מה שרוצים".

כעורך העדפתי להמעיט ככל האפשר ביחסים פוליטיים מסוג זה על מנת לעודד החבטאות חופשית יותר, ואל יהא הדבר קל בעיניך אריק, חבר הכותב בפעם הראשונה, נאלץ להשתמש בהסוואות שונות כדי להגן על עצמו, ישתמש בהומור (הנראה לעיתים זול, חולני ומעוות) בציניות ושאר מיני אמצעי הגנה. חוך כחיבה שניה שלישית ועוד, יזדקק פחות ופחות לאמצעים אילו והוא ילך ויכתוב בכנות גדלה והולכת.

חופעה זו קיימת כיום בעלון: חברים שלא החבטאו אי פעם כותבים דברים אישיים מאוד במאמר, ספור, פרוזה או שיר ולעיתים קצת עצוב לראות כיצד "משליכים פנינים בפני חזירים".

אם השקפותיך כה חזקות נסה פעם לבטא אותן בכנות בכתב ולא ע"י נאול כל מיני ציטוטים שאטפת במסעדה-הכי-פופולארית-בכפר הנשיא (הה-הה-חה!) או כילד בגן:-
"אינכם יודעים לכתוב עברית" (בכפר הנשיא???)
אריק, היית יכול לתת קצת יותר תכן ולשחק פחות את תפקיד ה"מחנך-החלול"! לא?

אך נעבור לתכן מאמרך מלפני שבועיים:-

אנו יודעים היטב לאמר בפורים לילדינו: "המן הוא רשע - הוא רצה להשמיד אותנו, לכן חלינו אותו, את אישמו ואת ילדיו ואנו אוכלים את אזניו ועושים רעש גדול בכל פעם שמזכירים את שמו".

המשך

סלח לי אריק, אך ברצוני לדעת מה הטעם ל"קאניבליזם התרבותי" הזה. האם באמת ככה יעשה למי שרוצה לחסל אותנו?

ליאסר עראפאת יש אוזן משונפת - אתה יכול לאכל אותה אם אתה רוצה!!
במה חטאו ילדיו של אידי אמין, פול פוט או יאסר עראפאת שאנחנו צריכים לחלוח אותם ואת אימהותיהם על פשעי אביהם?!

אגב: אם היית מכניס את שם אלוהים למגילה (תהפלא א. יק, אבל אני יודע שהוא איננו מופיע שם) הייתי אומר שאלוהים הוא קאניבאל.

הדגש בפורים הושם על הטבח הגדול בבני המן לעומת הצלתם של היהודים - כשהיא, האחרונה, היא אמנם סיבה טובה לחגיגה.

משום כל הכתוב לעיל, החג הזה או יותר נכון הצד הרשמי של חג הפורים הוא אמנם גלותי (ו"גועלי" אם תרצה). גלותי - משום שכך קבלנו אותו מן הגולה ולא שנינו בו מאום מאז.

מקובל עלי בהחלט המגילת אסתר היא מעין ספר-אזהרה אך מה עם האלמנט החינוכי שבו?
"הכל הולך לפי הפלת הפור - ואין מה לעשות אלא להתפלל".
- זה מה שאחה רוצה להעביר לבניך?!

זאת התופעה הגלונית שאליה התכוונתי ואת זה הגיע הזמן שעקור. אריק, אני לא יודע מה אתך אבל אני אינני חי בגלות!!

יש לנו מדינה משלנו על הטוב ועל הרע שבה.
איננו נזקקים להטלת קוביה של משהו כדי להתקיים. ה"קוביה" שלנו היא צה"ל ויצר הקיום שלנו.
קוביה זו תפול תמיד על הספרה הנכונה מאחר ואנחנו נדאג שכך יהיה.
(אגב, אמנון ה. חזר משרות המלואים שלו מעבב לקו הירוק!)

המושג הגלותי "אלוהים" אינו קיים אלא בתו, כל אדם. כל אדם וה-"אלוהים" שלו (אשר נקרא בכל מיני שמות כגון - אידיאליזם, רעיונות, מטרה, השגים, יישות, נפש, "אני-פנימי" ועוד ועוד)

באלוהים זה אריק, אני מאמין בלב שלם.

לבעיית השליחות: אם להיות כן עם עצמי - לא אוכל לעמוד בפני קהילה יהודית בחו"ל ולספר להם סיפורי אלה לילה ולילה (כפי שעשו זאת כאן לילדי סט. לואיס, למשל) - לא על המדינה היהודית ולא על הקיבוץ.

תופעת השליחות כיום היא יותר ויותר למען "עוד יהודים לישראל" (כנגד גדול האוכלוסיה הערבית בארץ... בשר תותחים...) ופחות ופחות למען אותם יהודים עצמם. אחרת - כיצד ניתן להבין את הלחץ הגדול והאכזבה הגדולה עוד יותר מכל תופעת הנשירה בוינה?

האין אנו צריכים להיות שמחים על עצם יציאתם של יהודי רוסיה מהכלא הענק שלהם?

כן, אריק, השארת הרבה סימני שאלה מאחר ואין לי תשובות ברורות וחד משמעויות עליהן כמור.

אשמח אם תענה לי על כך במידה ויש לך באמת מה לומר - אבל יש לנו מספיק!!

דוד - א.

יחזיקו ויטפחו, 'הוציאו אותם' - 'ח' ההבדל הקטן!

רציתי להבהיר בקודה כאובה:-

מאז שאחי התחתן ובמשפחה יש שתי "יהודיות" אני מקבלת שלפונים חבילות והודעות שלא שייכות לי. אבל כשזה מגיע לתורנויות ובעקבות זה לחיכוכים, זה מתחיל להיות מוגזם:-

כל העניין הגיע לשיאו כאשר ישבתי לחומי בחדר-האוכל בקבלת שבת כאשר פלוני נגש אלי ושאל אותי אם אני צריכה לעבוד. הסברתי לו שרק עבדתי לפני שבועיים והכוונה בוודאי ליהודית וויטהם. שתי דקות אחרי כן פלוני אחר ניגש אלי ובלי לחשוב פעמיים צחק עלי והעליב אותי. ללא כל סינת מוצדקת. כשניסיתי להסביר לו שנפלה טעות והכוונה ליהודית וויטהם, עדיין המשיך בשלו.

על מנת לחסוך אי נעימויות נוספות גם לי וגם לחברים, אני רק מבקשת לשים לב ולברר לפני שבאים ומתפרצים.

בחורה

יהודית ברק

סיפור נאיבואים

פריס היה בן פריאס, מלך טרויה וכשהיה צעיר טפל בעדרו של אביו. יום אחד נגשו אליו שלוש נשים יפות ונתנו לו תפוח זהב בבקשה שיעניק אותו ליפה ביותר בניהן.

הראשונה אמרה לו: "אני הרה, אלת המלחמה. תבחר בי ואתן לך מתן הגבורה והנצחון". השנייה אמרה לו: "אני אתונה, אלת החכמה. תבחר בי ואתן לך מתן החכמה והבינה". והשלישית, אפרודיטה, אלת האהבה לא אמרה מאומה, אלה הביטה בפריס בעיניה היפות, ולה העניק פריס את תפוח הזהב.

המשך הסיפור קצת מריר.

אפרודיטה, בתור פריס, גרמה להלנה היפה בנשים להתאהב בפריס, אבל אתונה הסירה ממנו את החכמה. ופריס חטף את הלנה מבעלה, המלך מנהלאוס ולקח אותה הביתה. במלחמת הארוכה והקשה שפרצה בעקבות המעשה, הסירה הרה מפריס את מתן הנצחון. העיר טרויה נהרסה ופריס נהרג.

אגדה ידועה עד כה. אגדה? אולי, אבל היו דברים מעולם.

היו שלושה בנות חיילות שעבדו בלילות בצריף קטן על הר מסוים, הצופה על כל העמק, כאילו מהעננים.

העבודה היתה משעממת ולא קלה, ונוסף לזה, במשך היום כשאנשים מסתובבים ומשוחחים הבנות ילנו, ובלילה כשהן עבדו, כל העולם ישן.

לכן הן שמחו כאשר, לילה אחד, בקר האציל חייל מילואים, צנחן צעיר ויפה, טרן עם בדיחה על שפתיו וברק בעיניו. בן עשרים וארבע היה בערך. אחרי שיחה נעימה הציעו הבנות לחייל שיגלה להן עתידות. "תגיד לנו על עצמינו. מי הכי מוצאת חן בעיניך?"

החייל חשב עמוק מפני שהוא לא רצה לפגוע באף אחת מהבנות. נדמה היה לו בסוף שמצא פתרון למנוע מעצמו את גורלו של פריס. הוא ענה לבנות כך:-

לראשונה הוא אמר: "אותן הייתי רוצה כידידה. עם ידידתו כזו אדם יכול לכבוש את העולם. את חזקה בנפשו ויציבה ועם זאת, מלאה שמחה. יש לך המון שכל וחכמת חיים ועם זאת את יפה ונחמדה. את מתמודדת עם כל בעיות החיים ישר ופשוט, ראש אל ראש, וכמעט תמיד מתגברת עליהן.

אבל את ואני, אנחנו טיפוסים כל כך שונים זה מזו שאין בנינו המתח של שאיפות מין, המתח הזה בין גבר ואישה שבונה יחס או הורס אותו, תמיד אחד מהשניים. לכן היינו יכולים להיות ידידים קרובים מבלי לפגוע אחד בשני ומבלי לדרוש מה שהשני לא יכול לספק".

המשך

המשך "סיפור ממילואים"

-9-

לשניה אמר הצנחן: "אותך הייתי רוצה להיות לי לחברה. את יפה ומושכת מאד, אבל מעבך לזה לאדם אף פעם לא ימאס ממך, ולא יהיה שבע. יש לך מצבי רוח קיצוניים, הגיוון הנצחי של האשה, וזה יהיה תמיד מעניין, את מלאת עולם שלט של אמונות ורגישות שקוראים לאדם לגלות אותו. את מסתוריוסית. את פגיעה בצורה כזאת שהאדם מרגיש את עצמו גבר איתך ורוצה להגן עלייך מכל קוצי החיים. להגן עלייך ולשרת אותך."

"ומה איתך?" שאלה השלישית
אמר הצנחן: "לך יש מיזוג נדיר של כח ורגישות, נשיות ואמהות. אותך הייתי רוצה להיות לי לאישה."

הבנות קבלו את הדברים ברגשות מעורבים. המחמאות היו יפות ועל פני השטח גם מאוזנות בניהן, אבל משהו מעבך לזה הציק להן, כל אחת לחוד.

ההאמונה לא היתה שלמה עם זה, שאין לה כוח למשוך את החייל פיזית, ויחד עם זאת כמה שהיא לא רצתה להתוודות בזה, אפילו לעצמה, היה בה משהו שרצה גם שיקראו לה "מיסטריוסית".

השניה נעלבה שהצנחן רואה בה - במילים ישירות - פילגש. נדמה לה היה שהוא פוגע בכבודה.

השלישית נפגעה יותר משתייהן. היא הרגישה שחתי החברות שלה נרחעו ממנה. אפילו בלי לדעת שהן עשו זאת, הן התלכדו נגדה, כאילו שהיא קבלה איזה פרס, פרס שלא היו יודעות לבטא במילים אפילו אם היו מודעות לו.

אבל הכל עובר וגם הרגע של כעס וקנאה הדדית עבר מהר. הבנות היו שתי חברות טובות ושכחו שבכלל נפל בניהן צל. אבל את הצנחן לא הזמינו שוב לצריף הצופה על העמק.

ג'ורג' נאי

בינינו לבין עצמנו

הכנסת אורחים מבישה

אפשר ללמד מהבדורים לא רק איך להתקיים במדבר אלא, איך להתייחס לאורחים. אורח שהתקבל במאהל הטבט, ולו האויב השנוא ביותר, זוכה לכל הכבוד ודרך ארץ המגיעים לו בחוקף היותו אורח. איך זה מחייב את איש המדבר לאהב את אויבו - הוא מסוגל להרוג אותו ברגע עוזבו את תחום המאהל - אבל זה מחייב את שני הצדדים ובמיוחד המארח בהתנהגות פוגנת.

אצלינו, בעולם המתורבת יותר, כביכול, הדברים אחרים הם. לפני ימים מספר הופיעה תזמורת הצי השני האמריקאי ודברי ההקדמה של המנחה בעברית גרמו לי לכבוש את פני בקרקע מרוב בושה. אם אנחנו רואים בהופעה של נגנים - מלחים של צי אמריקאי יד האמפריאליזם הערמומית מוטב שלא נזמין אותם אל בתינו. אם ברצוננו לשפוך עלים קיתונות של ביקורת, מוטב שהדבר יושמע בשפה שהם מבינים - בודאי היו צוחקים או מצטרפים לנהימת הרוגז של הקהל. אמר מי שאמר, בצדק, שרמת ההנחיה אצלינו היא נמוכה אבל מוטב שמנחים לא יחפשו את הצחוק הזול על חשבון מי, שעקב היותו אורח איננו יכול להתגונן. אם עצם קבלת תפקיד של מנחה בחוכנית מעיקה על מצפוננו של המנחה מוטב שיוותר על ההנחיה ולא יעבור על נוהגי נמוס והתייחסות שמבדילים לעיתים בין האדם לבין הבהמה.

מרוץ התבור ה- 28

יצוגנו הפעם הצטמצם לארבעה גברים ושני ילדים - הסיבות היו שונות: מחלות, פציעות, ראגבי...

יום, חם ואביבי וכמה אלפים מעם ישראל התאספו לרגלי הר תבור כדי לרוץ, לצפות ולזלל במשך שעותיים לפני שימשיכו בדרכם לכנרת, להרמון, לחוף הים או לשנת הקבת. זו לא רק ריצה תחרותית, אלא ריצה, זה פסטיבל של גילאים שונים, של מתמחים וחובבנים, של ילדים רכים ושל סליבה כושלת, של מאמץ וזיע, של התמודדות ושל הישג אישי.

קבוצה של ילדים קטנים בחולצת טריקו ירוקות, שהשובה את העין מהם היה קטנצ'יק שמכנסיו נופלים ונעליו גדולות בכמה מידות, מת מלח כמה דקות, זוללת ללא היפסק עד למרוץ של קילומטר ואז רצה ביחד עם מורה - מדריך. אישה צעירה בלונדינית בילת שוקיים של מתגורשת, מדברת במבטא גרמני לגבר ישיש באנגלית.

מוכרי הגלידה גורפים הון.

הנוף הירוק משגע, והשמש משכיחה את סערת החרף.

המשך...

ואתה רץ וחמיד מפתיע אותך שיש זקניה ממך שאמנם סוהבים בקושי בעליה אבל בירידה
שואטים קדימה בחדווה ובגאווה.
ואדם בין 67 נפטר באמצע המרוץ העממי. כל זה ישמש חומר לפולמוס הנסוּס בין המחייבים
או השוללים ריצה.
אבל בשנה הבאה שוב יתכנסו האולפים לצפות, לזלזל ולרוץ לרגלי הר התבור.

חייב אדם לדורות את עצמו

כאילו הוא יצא ממצריים.
כאילו נשלח לסיביר על עוון ניסיון לשוב אל עמו במולדתו.
כאילו הוא יושב בגיסו דמשק של ימינו.
כאילו נמלט מכבשני אושוויץ.
כאילו הוא אותו היהודי ששאל את עצמו בכל הדורות "לחדל או להמשיך?"
ולספר לבניו החכם, הרשע, התם והלא יודע לשאל כדי שיבינו איש איש לפי
תפיסתו שכאשר אינך מחכחש לזהותך אתה חייב לשלם מחיר כבד ואם אתה מחכחש לזהותך
הלא אתה כבר אדם אחר.

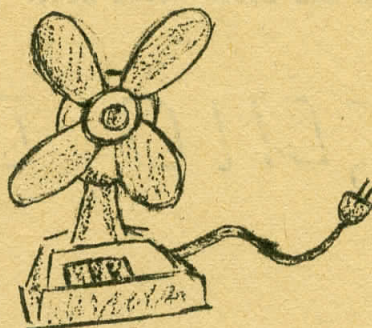
מועדים לזמחה

אריק.

הודעה מריכוז קניות

1. השבוע של פסח לא תהינה קניות בחיפה.
2. החל מחדש אפריל, אקבל הזמנות מענפים ומוסדות חונים, אך ורק בראשית החדש.
אין באפשרותנו לערוך קניות בשבוע האחרון של כל חודש, לכן, שוב אני מבקשת
נא לרכז את ההזמנות ולמסור אותן בתחילת כל חודש.
3. חוזרי צבא שטרם קבלו מאחזרים או חברים הרוצים לקנות מאוורר השנה, מחבקשים
להתקשר איתי עוד השבוע

הג שמח
רות ג.

פולמוס בוניני דרכ -12-

אני, יחד עם כמה חברים טובים אחרים במשק מעונינים לקבל מידע על כלי הרכב
שייכים למשק כפר הנשיא.

1. כמה מכוניות יש לנו, איזה סוג הם ולאילו ענפים הם שייכים?

2. אנו יודעים שיש זכות קדימה לענפים להשתמש ברכב השייך לענף בשעות היום למטרת
עבודה.

האם יש, גם כן, זכות קדימה לחברי הענף להשתמש ברכבם לא לשם עבודה, במשך היום
וגם בשעות הערב?

3. מי אחראי, בסופו של הדבר, להחלפת מי מקבל רכב ואיזה רכב?

4. כמה כלי רכב צמודים נותן המפעל לפועליו?

5. האם המפעל נותן לפועליו להשתמש ברכב
של המפעל (ז.א. של כפר הנשיא) למטרות
חוץ מעבודה?

א. אם כן, האם הסידור הזה נעשה דרך
סידור התחבורה של המשק - ז.א.
רשום "בבקשה לרכב" בספר התחבורה
או האם זכות המפעל לתת רכב לפועלים,
בלי להתייעץ קודם עם סידור התחבורה?

ב. איזה ביטוח יש לכלי הרכב האילו?
(חובתי בתמימות שרכב של המשק
מבוטח לחשבי כפר הנשיא הקבועים בלבד).

אני ועוד כמה חברים טובים מחכים לתשובה מהמוסדות המטפלים בניינים אילו.

תודה מראש

בת שבע.

הסבר מהמפעל

על מנת למנוע אי הבנות בקשר לרכב של המפעל, בקשתי ראשית, להסביר מיד מצב הרכב
במפעל.

ועדת המשק - ועדת התחבורה אשרה ארבע מכוניות לשימוש המפעל. מכוניות אילו עומדות
לרשות סדרן התחבורה, אבל כמו בכל ענף אחר, עדיפות ראשונה לשימוש הענף עצמו.
משך הערב הרכב עומד לרשות כלל החברה - פרט למקרים שיש צורך ברכב בערב למטרות
המפעל: מוכרים נשארים בעיר, נוסעים ל"סמכות" בחצור של השכירים, טיפול באורחים
של המפעל וכדו'.

המשך...

לחובבי צמחי בית

הטיפול בעונת החורף

למרות שהאביב כבר בפתח, הצמחים עדיין בחלקם מושפעים מהתקופה הקרה. כמה נקודות שעלינו להתייחס בהקשר למפול. אור, אויר, מים, טמפרטורה, מזון.

אור

לעיתים אין מתייחסים לגורם האור כחלק חשוב ודווקא חוסר אור קוטל ברוב הפעמים את הצמחים, במיוחד בעונת החורף שכבר כך, מעורפל. צמחי בית חייבים באור וככל שהם צבעוניים יותר - ליותר אור. אם לא נספק את מנת האור הדרושה, נוכל לראות איך שהצמח מתנוון, העלים דוהים ועד לקמילה, לכן יש לספק את כמות האור הדרושה ויהי זה במחיר כמה טיפות גשם על החלון. רצוי איפה לקרב צמחים אל מקור האור.

אוויר

יש צורך לשמור על הצמחים מפני זרמי אויר קרים במיוחד, וגם מזרמי אויר חמים המגיעים מתנורי הימים. וזו מסיבה שתנורים מודלקים לשעות ספורות ולאחר מכן יורדת הטמפרטורה לרמת הטמפרטורה של החורף. שינויים קיצוניים אילו פוגעים בצמחים, גורם הצטננות אצל הצמח: רוח פרצים על עליהם רטובים גורמת להתפתחות פצעי קור שממיתים את העלה. אם לא נשים לב לזה הצמח עלול להרקב ולמות.

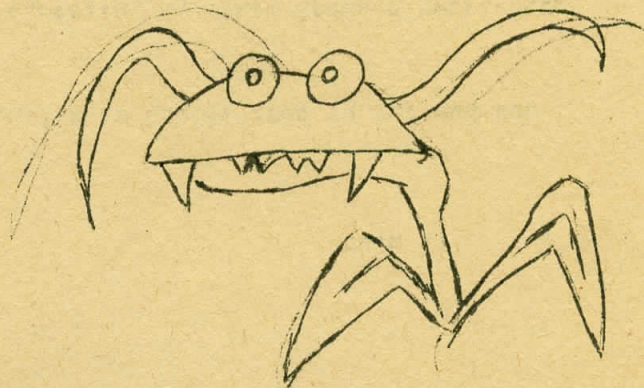
טמפרטורה

רוב צמחי הבית אצלנו הם טרופיים ורגישים למידות חום נמוכות. טמפרטורה מינימום לצמחי בית היא בין 14° ל- 18° צלזיוס. צמחים המסוגלים לעמוד בטמפרטורה של 10° עד 14° יסבלו אך ישארו בחיים. ממתחת ל- 6° עד 7° הצמח לא יעמד.

המשך בשבוע הבא: מים והזנה.

מבוסס על: "גן ורדים" ירחון לגננות ושחלנות.

יו"ב ב. י.

האדם האנרכי

נדמה לי למבל התקופות הידועות של ההיסטוריה היתה תקופתנו שלנו, התקופה שבה האדם נחקר, ניצפה, וחויק יותר מכל שאר התקופות. הוא נותח והוסבר מכל כיוון אפשרי כמעט, ולמעשה כל ענף מדעי מכובד, ראה לנכון לנסות להסביר את עצם התנהגותו. ואף על פי כן, לא יהיה זה, לא נכון לומר, שזוהי התקופה שבה האדם הכי פחות מובן לעצמו.

נדמה שחסר מימד שיוכז את הכל לתפיסה אחת מגובשת ויסודית. וכשאחיה מסתכל מסביב נדמה שהבריות נוטות יותר ויותר לקבל דעות מיתולוגיות מחד, ופסליסטיות מאידך.

"תחושת החיים בעולם ללא כל מנוס אפשרי, שלא נשאר בו אלא להאבק על מנוס בלתי-אפשרי". ציטטה זו יכולה, לדעתי, להסביר את הצורה בה האדם התקדם מרגע שזקף את קומתו ועמד על שתיים, אפילו שהיה קצת כפוף.

שלא כחיה שמקבלת את המציאות כבלתי נחנה לשינוי, האדם הוא בהחלט בעל חיים שמסוגל לשנות מציאות,

אם למשל נמלא מדבר בקרחונים והטמפ' תרד אל מתחת לאפס, החיות שלא תהיינה מאוידות בפרווה תכחדנה, משום שלא תוכלנה להסתגל בטווח המידי לתנאים, ואנחנו יודעים כמה זמן לוקח לאבולוציה לשנות אפילו ציפור.

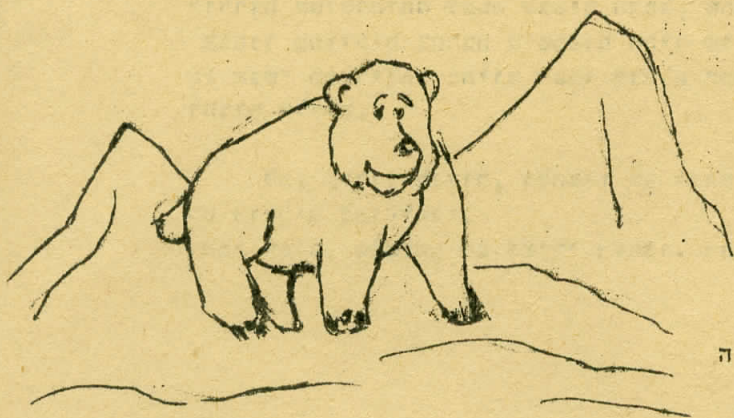
ואילו האדם (שלהלן נכננו האדם האנרכי) יחסוך אלפי שנות אבולוציה ויטול את הפרווה מבעל חיים אחר.

זהו מותר האדם מן הבחמה במלוא פשטותו. עוד כשהחלו דברי הימים להזכר, בשלהי ההיסטוריה הדתוים, תפס האדם שיוכל להתפתח רק אם לא יקבל את המציאות כמות שהיא.

ארכימדס שעמד בלילה שטוף ירח אחד בסירקוז ונשא עיניו לשמיים, אמר: "אם תחנו לי נקודת משען, ארים לכם את כדור הארץ", ותפס מיד שענין נקודת המשען היא שאלה של זמן בלבד, לא פסליזם נדכא, אלא יוזמה יוצרת מציאות. רוחו הבלתי נלאית של האדם בחיפוש אחרי סיבות והבנתן, או הפיכתן, היתה הדלק המניע של האבולוציה האנושית.

אברהם אבינו, משה רבינו, יעקב שרימה את עשיו, כולם ואחרים מרדו במוסכמות ונאבקו במציאות הקיימת על מנת להפוך אותה לטובה יותר. כאשר נאבק אברהם בעובדי האלילים למען אמונה מונותאיסטית, היה היחידי שראה את התועלת שבדבר.

המשך

מיכאל קולהאס סוחר הסוסים האגדי של היינריך פון קלייסט הקדיש את חייו - בעקבות עוול שנגרם לו על ידי פאדל, למאבק במציאות הקיימת, סימל יותר מכל את מאבקו של היחיד, באבסולוטיזם ותרם את חלקו לשינוי הסדר הקיים. גלילאו גליליי: "ואף על פי כן נע תנוע הארץ", בדרך שפינוזה, מנדלסון הפילוסוף סבו של פליכס מנדלסון ברטולדי, "הנחש עטור הנוצות" קצלקואטל, האדם, האל, הכהן האינדיאני ממקסיקו כפר במציאות הקיימת של הקרבת קורבנות אדם ולחם לשינוי אותה מציאות, להפכה לטובה יותר, לרב הבריות. כך נדמה, שההיסטוריה לאחר שהיא מבססת מצב מסוים ביציבות מירבית, מיד היא יוצרת את התנאים להפיכתו של אותו מצב, כדי למנוע התנוונות ורגרסיה.

אם אפשר לשאול דימוי מקנדינסקי: ההסטוריה מתקדמת בצורה של פירמידה למעלה וקדימה. בקדקד נמצאים המשנים, אלה שתפיסתם היא אנטי מציאותית, אוונגרדית. ומשום שהפירמידה מתקדמת למעלה וקדימה, יורדות תפיסותיהם למטה לבסיס הרחב, שהוא רוב החברה הקיימת. כך אפשר לומר שהיום אנחנו מחזיקים בהרבה מוטכמות שהיו שייכות לפני, נאמר, מאה שנה, לקדקד, ונחכנו אז אנטי ממסדיות. והיום הפכו לנחלת הכלל ובכך הפכו למוטכמות שמגבילות את ההתפתחות, וחוזר חלילה.

לכן עלינו לנצור, ולהביך את יוצאי הדפן שבנו ולהביך שבחשבון סופי, התחלתי, הם פועלים לתועלתנו. והכי חשוב, שלמעשה הם יצירי רוחנו. רוחו של האדם משנה המציאות.

דודו

הסרוקות לנשים

כמו שנהגנו לעשות בשנים שעברו, גם השנה נעשה הסרוקות לכבוד החג.

הגנו מזכירות לכן:

1. אנו עושות רק הסרוקות (ז.א. לא חפיפה, הספורת, צבע וכו')
2. תור זה לא קשור לתור הרגיל.
3. נעבר בימים א' - 30/3/80
- ב' - 31/3/80
4. הרשימה תופיעה על דלת המספרה ביום חמישי בערב - 27/3/80

להתראות וחג שמח לכולכן
צוות הספריות.

בעניני "הינור" ⁰⁰ ⁰⁰ -17-

מעשה שכך היה (לדאבונני) בכפרינו, בחינו כפר הנשיא, ויהי באחד מימי השבוע, כך, סתם שבוע ככל השבועות ויום ככל הימים, החליטו כמה מ"טובי" מחנכינו, הדורשים ומפלפלים בחינוך, להעביר (יותר נכון, לזרוק) את כל חכולת ביתו של אחד נאציילים מחדרו לחדר אחר, אליו אמור היה לעבור, אולם מסיבות שונות נוצרה סחבת והחיל עדיין לא הספיק לגמור בירורים מסוימים ולהעביר את חפציו.

ומכיון שכך היה, פרצו אותם אנשי ה"חינוך" לחדר - לא, הם לא שברו שום מנעול, פשוט פנו לג'ים ובשם החינוך לקחו מפתח מתאים ואז ביצעו אנשי החינוך (הדורשים ומפלפלים בערכים שבין אדם לחברו ובערכים שדוגל בהם הקיבוץ) את זממם, סליחה, את המעשה החינוכי שלהם... ו"העבירו" לחייל את חפציו בלי ידיעת איש ממשפחתו ולא זאת בלבד אלא אף החליפו את מנעול הבית הקודם.

חזר אותו חייל בערב יום שישי בשעה 18.00, שוד ושבר אפילו מיטה אין לו ולא דבר על מקלחת ובגדיה להחליף. משנתבררו ונתחזרו פני הדברים לאותו חייל, שאגב עשה הכל על מנת להגיע לכפרו (על ביתו באותו רגע, אין מה לדבר) כדי לגמור את הענינים עם הדרו כידיעה שבשבת זו ישלם על עוד שתיים בבסיס ניגש ישר למזכירה - אך ראו הפלא ופלא אפילו המזכירה לא ידעה מכך כלום -

אז כיצד זה, הסברו לי, הרשו לעצמם אותם הדורשים ומשפטים לאזנינו יום ולילה, לפרוק מעליהם כל עול ולשכוח שישנם חוקים אפילו בחברה כמו שלנו, לפרוץ לביתו הפרטי של אותו חייל? האם אותם אנשי חינוך חשבו לרגע מה יהיו תוצאות של הפעלת אלימות בידי המחנכים? מה ההרגשה של אותו זוג חברים שחי 30 פלוס שנים בקיבוץ ובנה וקדיש את כל מרצו וחייו למען חיים של שיוויון, שיתוף ועזרה הדדית ועוד כהנה וכהנה עקרונות שראשיתם באימון שבין אדם לחברו, שחשבו שזולי לפחות חיה לבנם מיטה וכר להניח את ראשו בחזרו הביתה.

אני עדיין שואלת את עצמי האם יכול הדבר לקרות לכל אחד מאיתנו? הבה נחיה באי-אימון ונקים חומות ומגדלים. והעיקר - מי אלה המחנכים שלנו, אלה שדרשו ולימדו אותנו בין היתר את "תורת הקיבוץ" ואלה שגדלו על אותה תורת הקיבוץ? אלה שעכשיו מגדלים פספוסים - מה הם כל כך ממוסדיים ומסוידיים שזכחו מה זאת אומרת להיות חייל שמחכה לשבת בבית?

ומפה לאוזן גם שמעתי מאיזה חייל באותו נושא "ועוד רוצים שנחזור הביתה, מה זה, בית זה?"

ורק שנדע שמהוץ לקיבוץ מעשה כזה נחשב לפריצה והתוצאה מעקב משטחתי ותיק במשטרה וכל אי הנעילות הכרוכה בכך.

רמה.

ענף ההלכה של האסירה 18-

שורות אלה מיועדות לחברים שלא הגיעו לחספה בה בחרנו מחליפה/פות לנועמי, ולחברים ש"הצביעו ברגליים" לפני ההצבעה הממשית.

בסך הכל הצביעו 26 חברים! 15 בעד

9 נגד ההצעה כל ו. כוח אדם

(או הגוף שהציע את הסידור החדש.)

ובכך, יש לי חדשות ועובדות בדוקות בשבילך, חברי.
1. אם קנית בגד חדש ויקה או סדין, מגבת וכו' והחפץ אינו חוזר מהמכבסה, או ניזוק אין לך כתובת להיצוא!

2. אם קנית בד יקר וטוב לתפירה סלונית ואני חס וחלילה בשגגה אקלקל אותו - כולנו רק בני אדם, פחות או יותר - אין לך כתובת להיצוא!

במקום לבחור במחסנאית אחת שתשפר את המצב בכל ענף ההלבשה (כולל מכבסה ומתפרה בהן חוגגת האוטונומיה) על ידי יד מכוונת, מחליטה ומכרעת בחרנו ברוב זעום בחנונית (שולעצמו מקצוע יהודי עתיק ומכובד, אבל בלי אחריות של מחסנאית כפי שאנו מבינים) וחברה מסורה, שדואגת לקיפול, לגיהוץ ולתיקון הכביסה שחוזרת - כשהיא חוזרת.

האם זהו המצב האידיאלי של מחסן הבגדים שלנו שואפים לו?
או האם זאת הייתה החלטה הפוזה, כדי לנועמי תההיל לעבוד בגן?

ועדת ההלבשה המקומית הרימה ידיים בעבר נותח בעיות, שמחוסר זמן ועומס עבודה יומיומית לא היה לה שהות לטפל בהן: אבל הייתה לכם לפניות כתובת אחת, חברים יקרים, כשהצלחתם "לתפוס" אותה, בין קינול לגיהוץ.

מעכשיו יטלה אתכם אחת לשנייה, וספק אם תגיעו על סיפוקכם.

האם זה ייעול לאור הצמצומים???

בתיא ר.

במתפרת חברות "ממכן ללב"

מה קורה היום המתפרת חברות?

זמן רב לא ענינו לשאלה הזאת על גבי דברי הכפר. בהחלט חשוב לנו ואני מתארת לעצמי, גם לחברים לשמור על זרימת אינפורמציה ששיכת לכולנו.

במתפרת חברות עובדות: ריני ס. בלנש וליבי (שעות העבודה לפי דירוג גיל) ואני, שריטה, יום אחד בשבוע.

- חלקנו את התפקידים כך:
- ריני אחראית לניהול וארגון המתפרה.
- ליבי קונה את הבדים עם ריני (גם בשביל מתפרת טלון) וחופרת רוב הבגדים מבד אריג.
- בלנש, אחפית הטריקו.
- שריטה גוזרת ומתכננת דוגמאות.

הרשימה הזו מתיחסת רק לחלוקה אחראית, כי בדרך כלל, ריני, בלנש וליבי מתחלקות בכל העבודות במתפרה, הכוללת תפירת בגדים חדשים ושרות נוסף לחבר כמו: תפר אורלוג, קיצור מכנסיים חדשות, תחר נסתר, לולאות כפתורים, לחצניות, כיסוי - כפתורים, מכירת בדים לחברות וגזירה, לפי בקשת המסנאית של: מפות סדינים ציפיות מגבות מטבח, שקיות, סינורים ועוד...

מהתחלת חודש אוקטובר אשתקד ועד חודש מרץ, חברות קנו 400 פריטים (שמלות, מכנסיים, חולצות ועד...) בסה"כ 95.000 ל"י (מחיר נקי של הבד).

סיכום המחזור השנתי, בלי הישוב של יום עבודה, אוקטובר 78 עד אוקטובר 79

כדקלמן:	
קנית בגדים לתפירה	122,000 ל"י
קנית בגדים תפורים בבית ע"י	
החברות:	139,000 ל"י
מלאי בדים לא גזורים	40,000 ל"י
מלאי בגדים תפורים	25,000 ל"י
סה"כ המלאי במתפרה	6,000 ל"י

שלכם, להתראות במתפרה בקרוב

עובדות המתפרה
ריני, בלנש, ליבי, שריטה.

מה נמשך או

מה נשמע?

פורים

מה היה כל כך טוב בפורים? והיה טוב, עובדה.
אז מה היה טוב?

ההופעות היו חיוורות, את פורים מפיל לא הבינו, הנושא היה קצת מסובך אבל בכל זאת הלך טוב והתשובה, היתה אוריה וזה מה שעושה את פורים.
לא כל כך מעניין אותי שתלו את המן ואת און המן שלו לא אכלתי, פשוט באתי להתפרק, לשמח, להשתולל קצת, נחטא ולא נבוש, כמו הגויים, לא שהמגילה לא חשובה, אבל הסוף משמח לא כן וחוסן מזה המצב כל כך מדופרס בזמן האחרון שאריך קצת לשמח ונשאר רק לשבח את הילרי, וגדי ופול ואריאל ורוי ודוד א. ורוני וכל היתר שארגנו את החג בצורה כזו ששום דבר לאל יהי מתוחכם מדי ושום דבר לא יפריע לנו לשמח כמו שצריך.

כמה מילים על הגשם.

לוי אשכול אמר פעם שאצלינו בארץ אף פעם לא יורד מספיק גשם, או שיורד יותר מדי או שיורד פחות מדי.
הפעם זה כנראה היותר מידי. וכרגיל זה משגע אותי לגמרי, בעיצומו של יום חם, פתאום השמיים משחרים ושבר ענן. ויום אחרי זה חום כזה יחושבים על פתיחת ברוך השתיה, קודם בוכים על הבצורת ועכשיו בוכים שתיך זמן לעבודים וקטיף.
שום דבר לא טוב בשבילנו. אבל מה? יהיה טוב.

הימים הנוראים מאחורינו ולפנינו הימים הטובים, קודם פ' ים עכשיו פסח.
פה המקום להודיע שסדר פסח היה ונשאר חויה שעליה מעיב (לדעתי) דבר אחד קבוע והוא התזמורת.

- א. קשה לזמור אותם אם אתה יושב בקצה האולם.
- ב. לפעמים היא (התזמורת) מתחילה בטון גבוה או נמוך מידי לגרון העדין שלי.
- ג. וזה הכי חשוב, התזמורת תמיד מנסה להכתיב לנו איך, כמה ובאיזה קצב שרים. מילה אח נושא הקצב אני מבין אבל את השאר אני לא מקבל.

תפקיד התזמורת הוא ללוות את הקהל בנגינתו ולא להיפך.

הג שמח

אילן

"

ועוד כמה חדשות ידיעות ל מה נשמע

* אסתר בלאק עוברת ניתוח ברמב"ם השבוע.

* ונסה חזרה לנוח בבית אחרי ניתוח בפוריה.

המשך...

המשך "מפה או משם" או "מה נשמע".

* ג'יין אנגלסברג חזרה אחרי ניתוח בהדסה בירושלים.

* סימון שנגזיכט במילואים, מאושפז כמה ימים באפח, כבר חזר.

* חברת הילדים בצעה מחווה נאה, בפורים הביאו עוגיות לחיילי נח"ל אשר נמצאים. י התעופה מהנייח.

מזל - טוב

נ י ש ו א י ן
* * * * *

25.3 ריבה וג'אק בן-נחן

27.3 שושנה ולני יודקין

רוחי וגדי עמית

28.3 אסתר וג'ים וויטהם

29.3 בת שבע ולורנס מרקוסון

מזל - טוב

ימי הולדת
* * * * *

23.3 מינה סלע

25.3 נסע אלמן

ישראל בסטר

26.3 ראובן מנדזיגורסקי

27.3 רחל אבידור

ליאור שורצמן

דוחן מעין

28.3 בטי עדר

בתי וויטהם

עופר פרנק

ענת ניצן

29.3 ג'אק בן-נחן

אפורה סמברג

ניל שרקי

עמליה לויין

30.3 פנינה גולן

צילה בן-רשף

31.3 דליה חצור

1.4 מיכאל כהן

2.4 עידן שובל

רוני וגנר

4.4 דנה שפרונג

5.4 אריה וולפין

הרי ליפשיץ

לירון גינת

מארס 1980
ניסן תש"ם

נסיעות לחו"ל

בנובמבר 1977, אחרי דיונים ממושכים, אישרה האסיפה את ההצעה להפעלת שיטת הניקוד לנסיעות לחו"ל. השיטה היתה אמורה להשיג שלוש מטרות עיקריות, ואני מצטט מתוך ההסבר לשיטת הניקוד שהופץ ע"י ועדת החברה במארס 1978:-

(1) לתת לחבר חופש יתר בהחלטתו

- (א) לאן לנסוע,
- (ב) תדירות נסיעותיו,
- (ג) לאלה מרחקים לנסוע.

(2) להביא לקיצור התקופה בין נסיעה לנסיעה.

(3) להבטיח שאותו מספר חברים יכול לנסוע לחו"ל מדי שנה.

בנוהלים לביצוע התקנון לפי שיטת הניקוד מאותו תאריך כתוב: "הצעה זו מוצעת לנסיון לתקופה שלא יותר משלוש שנים. תוך הזמן הזה תחליט האסיפה דברים מפורטים יותר לאחר צבירת נסיון."

ובכן, עברו שלוש שנים (אם נכלול את הנסיון שכבר בידינו לגבי הנסיעות בשנה זו), והגיע הזמן לערוך סיכום.

מה השיגה שיטת הניקוד?

1. (א) בסעיף הראשון לא חל כל שינוי לעומת המצב הקודם. במסגרת התקציב שהועמד לרשותו היה החבר יכול לקבוע לאן רצה לנסוע, וגם כך עשה.

(ב) במה שנוגע לתדירות הנסיעות מלמד הנסיון של שלוש השנים שאף אחד מהחברים שנסעו עד כה, כולל השנה, ניצל את הזכות להשתמש בחלק בלבד מ-15 הנקודות, כאשר אלה הגיעו לזכותו, על מנת לנסוע ליעד קרוב. מאחר ונקודה זו היתה מרכזית בכל הדיונים (והשינוי המעשי היחידי כתוצאה מהנהגת שיטת הניקוד), היה כאן המקום להסיק מסקנות לגביה, אלמלא הופיעה השנה הצעה בנושא זה מטעם התנועה אשר מבטלת לגמרי את הצורך לכך.

2. בסעיף השני (שעורר כל כך הרבה תקות), לא הביא שיטת הניקוד לכל שיפור לעומת הקיים בעבר. עד להנהגת השיטה נסעו פעם ב-15 עד 17 שנה, והמצב מאז בדיוק כמו בעבר. כאשר לוקחים בחשבון שהשאיפה העיקרית של כל הדיונים היתה להביא לקיצור משמעותי של אורך התור, מגיעים למסקנה שגם בסעיף זה לא השיגה השיטה את מטרותיה.

3. הסעיף השלישי מבטיח דבר שאינו בשליטת השיטה - הוא פועל יוצא של גודל התקציב שהמשק מעמיד בכל שנה לרשות הנושא. כל שינוי בתקציב גורם לשינוי במספר החברים שיכולים לנסוע, וכך גם לאורך התור. כלל זה יפה לכל שיטה.

והמסקנה: - מסגרת הניקוד אינה נותנת כל סיכוי להגיע להתקדמות בנושא. השנה אפילו הוארך התור כתוצאה מקיצוץ התקציב לנסיעות לחו"ל (כולל התוספת שהאסיפה החליטה עליה) בכ- 140,000 \$, או 14% לעומת השנה שעברה.

הגיע הזמן להציע רעיון חדש, שמביא איתו גישה חדשה לכל הנושא.

המטרות:

- (1) נסיעה לחו"ל פעם ב- 10 שנים - לא כולל נסיעה ליעדים באזור הים התיכון הקרוב שלגביהם קיימת הצעה נפרדת מטעם האיחוד.
- (2) מסגרת התקציב נשארת ללא שינוי, כפי שהוחלט עליה באסיפה.
- (3) קביעת סכום אחיד לכל הבר.
- (4) מתן חופש פעולה מירבי בתכנון הנסיעה בכל הנוגע ליעדים; עם או בלי ילדים; רכבת או מכונית וכו' וכו'.

השיטה:

קיצור של משך הנסיעה מששה שבועות לארבעה שבועות. קיצור זה, יחד עם ניצול האפשרויות של טיסות השכר הזולות הפועלות על בסיס של שהות ביעד למקסימום 4 שבועות, מאפשר להגיע להגדלת מספר הנוסעים בכל שנה ב- 50%.

הסבר:

הסכום לנסיעה היום (בשיטה הקיימת) מורכב כדלקמן:

מספר החברים היכולים לנסוע	ס"ה	הוצאות		טיסה כרטיס ללונדון
		כרטיס רכבת לחודש	40 יום × \$25	
		320	1,000	
15	1,926	1,320		606

כל המחירים בדולרים. התקציב לשנת תשמ"מ - \$ 29,550. סכום ההוצאות הוגדל מ- \$ 22 ל- \$ 25 ליום.

החל מיום 1/4/80 ייכנסו לתוקפם המחירים החדשים בטיסות הבינלאומיות. העלאת המחירים החדשה היא בשיעור של כ- 10%, אך לא אחידה לכל ארץ. תוצאה אחת מהשינויים היא שהכרטיס ללונדון התיקרה מאוד (21%) לעומת יעדים אחרים באירופה ועולה, החל מאפריל, \$ 732. מסיבה זו גם בשיטה הקיימת נאלץ להוציא את לונדון מהיעדים אליהם נקנה כרטיסים, והחבר יתחיל ויסים את נסיעתו מיעד אחר (כגון פריס, אמסטרדם, ציריך), ויבקר את לונדון (אם ירצה) במסלול נסיעתו, ולא להפך, כפי שהיה נהוג בעבר.

הרכב הסכום באותו תקציב (-29,500 \$) לפי השיטה החדשה:

מספר החברים היכולים לנסוע	ס"ה	הוצאות		טיסה
		כרטיס רכבת ל-3 שבועות	28 יום x \$ 25	כרטיס סכר (ממוצע)
		260	700	
23	1,300	960		340

במקום 15 חברים יוכלו, ללא כל שינוי נוסף, לנסוע 23 חברים בשנה. יש לזכור שנסיעות של 15 חברים בשנה מאריך את התור לפעם ב-17 שנים, ולא 15 שנים כפי ששיטת הניקוד מניחה כבסיס לשיטה. ההפרש נובע מייקור של כרטיסי הטיסה והרכבת ומההתייכרות של השהות בחו"ל עקב עליית מדד המחירים שם וירידת ערך הדולר. דבר זה לא נלקח בחשבון בזמנו, ואם נרצה לקיים את התור כפי שנקבע (לא חשוב באיזו שיטה), נצטרך לקחת את זאת בחשבון ולהגדיל מידי שנה את התקציב השנתי בהתאם. הסכום היומי של \$ 25 שנקבע לשנה זו הוא למעשה פשרה בין \$ 22 של השנה שעברה לבין הסכום של \$ 28 המחוייב מהנתונים הנ"ל.

אם נרצה להיות מציאותיים יותר, וגם לתת קצת יותר גמישות בתכנון הנסיעה, נצטרך להציע להעלות את הסכום המיועד להוצאות לס"ה \$ 1,500 לחבר, שהוא זהה לסכום שמציע האיחוד.

ההצעה שהתגבשה היא לתת לכל חבר, כאשר יגיע תורו לנסיעה, סכום של -1,500 \$ וארבעה שבועות (שבועיים חופש שנתי ושבועיים על חשבון המשק), וחופש פעולה מלא לתכנן את נסיעתו.

הרכב הסכום תיראה כך:-

כרטיס טיסה	הוצאות	ס"ה	מס' חברים לשנה
340	1,160	1,500	20

הסכום הנוסף (\$ 7,950) שדרוש בתנאים אלה כדי לאפשר ל-25 חברים לנסוע בשנה (תור של פעם ב-10 שנים) הוא -230,000 \$. מכיוון שאין להעלות על הדעת כל חריגה ממסגרת התקציב, הועלו מספר הצעות מעשיות איך לגייס את הסכום הזה. כמובן יהיה על כל חבר לתרום את חלקו בצורה אחת או אחרת על מנת להשיג משימה זו - אך זה בהחלט בהשגת יד.

ההצעה כולה נידונה בשתי ישיבות של ועדת החברה ונתקבלה באהדה. היא תובא בהזדמנות קרובה לדיון במזכירות, ואחרי כך לאסיפה.

מ ו פ ת י

אלק ק', ברוך כ', יענקל מ',
צילה ב"ר, מוסי ת', משה ב"ח,
אנגה ס'.

נוכחו:

(1) מכסת למודים לשנת תשמ"א

התקיים דיון ממצה בנושא. צוין שבשנים קודמות עמדנו לרוב מתחת למכסה המקובלת בתנועה, מחוסר מועמדים, ויש לראות בחיוב את העלייה בפניות.

הוחלט לקבל את רשימת הלומדים שהוצעה ע"י ועדת ההשתלמויות ולהעבירה לדיון בוועדת כוח-אדם.

לאור המצב הכלכלי הבלתי יציב, קבעה ועדת ההשתלמויות מספר הנחיות ללומדים בתשמ"א, שמגמתן לצמצם עד כמה שאפשר את ההוצאות בכסף ובימי עבודה. כלל ההנחיות יובא לידיעת כל הנוגעים בדבר.

(2) זמנים בקיץ

המזכירה הודיעה שבחדשי הקיץ ישנו פה הקבוצה האוסטרלית, אולפן לעברית ומספר מתנדבים שכבר הזמינו מקום. בנוסף לזה יתארחו נערים קנדיים אצל כיתה י"א. יש לחץ מטעם המוסדות לקבל קבוצות נוספות.

לאור העובדה שכמעט ואין עבודות עונתיות בקיץ עכשיו, ומצוקת הדיור, החליטה המזכירות לא להענות לבקשות נוספות. אם יש בקשה ספציפית היא תידון לגופו של ענין.

(3) מעקב חדשי להוצאות

המזכירות קבלה את הצעת ועדת המשק למעקב צמוד של הוצאות. כל חריגה של יותר מ- 10% מהתכנון התלת-חודשי של תקציב מסוים תובא לידיעת האחראי על התקציב, והוא יוזמן לדיון בוועדת המשק.

Due to negative feed-back we suspended publication for a short time. Now, in response to popular demand we are once again in print. If you have any interesting information to impart, please place in P.O. box 108.

Pesach is almost upon us--

Did you remember to collect your food allocation and make your hairdressing appointment? Please remember to wash your hair before keeping your appointment. Only sets for the holidays.

Interested in Rugby?

You have surely of the resounding victory of the Kfar Hanassi team last Saturday in Jerusalem--44-10, bringing to the top of league B.

Clinic

Dr Canaan will be holding a routine "Breast Clinic" on Saturday morning. Don't forget to go for a check-up.

Jane Engelsburg returned home from Hadassah Hospital following surgery- We wish her a rapid and complete recovery.

Michal HaMeiri finally succumbed to her long-standing head cold, and is now resting in the sick bay, Get well soon Michal.

Congratulations to Marie and the Sharek family on the occasion of Marie's recent marriage, which took place in Tel-Aviv.

More weddings in the offing. Watch for further news.

Birthdays and Anniversaries

Pnina Golan	30/3	Dania Shprung	4/4
Tzilah Ben-Reshef		Arich Wolfin	5/4
Daliah Hazor	31/3	Harry Lifschitz	
Michael Cohen	1/4	Liron Ginat	
Edan Shuval	2/4		
Roni Wagner			

Shoshana and Neil Sharkey 2/4

Vreni and Cedric Levy 4/4

Congratulations to all

We wish you all a happy holiday.

Shabat Shalom

(2)

The Sixth Fleet

Last weekend was memorable occasion with the lively entertainment brought to us by the American sixth fleet band. It was a great success all around, for the families who hosted the sailors, the sailors who were entertained in the various homes, and the general public.

But that wasn't the end. What excitement, and how many tales of the trip of the children who were lucky enough to visit the "Atlantic" in Haifa port. Oh the stories of American "hot-dogs" and then the tour around the ship and all the wonderful things to see, from anchors to radar.

The story is not yet ended. Many pictures were taken during the weekend. We look forward to the day when they will be available for viewing, and perhaps later in the summer another visit from the Sixth Fleet Band.